



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 778/2021

02.09.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Младена Стефановића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Небојше Миковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 35/20 од 11.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 285/21 од 13.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Стефановића, адвоката Небојше Миковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К 35/20 од 11.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 285/21 од 13.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К 35/20 од 11.12.2020. године окривљени Младен Стефановић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 24.01.2020. године до 28.12.2020. године. Окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 285/21 од 13.05.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Младена Стефановића, адвоката Небојше Миковића, а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Младена Стефановића, адвокат Небојша Миковић, поднео је захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, без опредељивања конкретног разлога за подношење захтева у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Према наводима захтева, нижестепени судови нису на правилан начин ценили чињеницу да је код окривљеног вештачењем утврђена лака душевна заосталост која, у конкретном случају, подразумева да је душевни развој окривљеног на нивоу детета узраста од 9-12 година. Погрешно је утврђено да је окривљени поступао са директним умишљајем обзиром да сви изведени докази указују да код окривљеног није могла постојати свест о извршењу кривичног дела и његовим последицама. Није доказана намера окривљеног да оштећеног лиши живота па су стога радње окривљеног, према наводима захтева, евентуално могле бити квалификоване само као кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ. Поред лаке душевне заосталости, која није подложна корекцији, нижестепени судови су приликом одлучивања о кривичној санкцији морали да узму у обзир и медицинску документацију окривљеног, исказ оштећеног, а посебно мајке окривљеног из којих произилази да здравствени проблеми окривљеног датирају од раније, да окривљени није редовно узимао прописану терапију и да је оштећени изјавио да је сам повредио главу и да се даљег следа догађаја не сећа, што је првостепени суд морао да прихвати као истиниту изјаву. У вези са изнетим у захтеву се наводи и да се судски вештаци нису изјаснили да ли је окривљени у стању да издржава вишегодишњу казну затвора, какве би биле њене последице по здравље окривљеног и која би била сврха његовог затварања.

Полемишући на изнет начин са чињеничним стањем утврђеним у побијаним правноснажним пресудама, оценом доказа и закључака, који су супротни оцени, чињеничним утврђењима и закључцима нижестепених судова, бранилац окривљеног по налажењу Врховног касационог суда заправо указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП што не представља дозвољен разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Младена Стефановића, адвоката Небојше Миковића, одбацио као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић